

Türk Bilimsel Derlemeler Dergisi 9 (1): 65-71, 2016
ISSN: 1308-0040, E-ISSN: 2146-0132, www.nobel.gen.tr

Su Kanununun AB Su Çerçeve Direktifi Kapsamında Değerlendirilmesi

Selma AYTÜRE

Aksaray Üniversitesi, Şereflikoçhisar Uygulamalı Teknoloji ve İşletmecilik Yüksekokulu, Uluslararası Ticaret ve Lojistik Bölümü, Şereflikoçhisar, ANKARA

*Sorumlu Yazar:

E-posta:selmaayture@aksaray.edu.tr

Geliş Tarihi: 05 Şubat 2016

Kabul Tarihi: 14 Mart 2016

Özet

22 Kasım 2000 tarihinde yürürlüğe giren EC/2000/60 Sayılı Direktif Avrupa çapında entegre su yönetimine bir çerçeve oluşturmak amacıyla var olan direktifleri birleştirmiş, suyun entegre olarak yönetilmesi anlayışını getirmiştir. Su Çerçeve Direktifi (SÇD) nin getirdiği en yeni unsur nehir havzası yönetimidir, bu yönetim ile farklı bölge, il ve ülkeler arası işbirliği anlayışı getirilmiştir.

Suyun korunması ve savunulması gereken bir kamu kaynağı olduğu düşüncesini temel alan SÇD'nin hedefleri: Sucul ekosistemler ve bunlara bağlı diğer ekosistemlerin daha fazla tahribatını önlemek; Sucul çevrenin iyileştirilmesini sağlamak; Var olan su kaynaklarının uzun vadeli korunması temel alınarak sürdürülebilir kullanımı teşvik etmek; Yeraltı suyu kirliliğini azaltmaktır. Yüzeysel suları, yeraltı suları ve koruma alanları için 2015 yılına kadar çevresel hedefler belirlenmiştir.

Türkiye'nin, su yönetimi konusunda AB hedefleri ve gerekliliklerini yerine getirmek için, kurumsal ve yasal düzenlemeleri uygulaması gerekmektedir. Entegre su yönetimi kurumlar arası işbirliği gerektirmektedir.

2008 Ulusal Programı "Çevre" Başlığında, "Alt Öncelik 27.3.6 Su yönetimi" başlığı altında, 2000/60/AT sayılı Direktifin Türk Müktesebatına "Çerçeve Su Kanunu" olarak aktarılacağı, ilgili AB mevzuatına tam üyelik perspektifi çerçevesinde 2011 yılından sonra uyum sağlanacağı belirtilmiştir. Bu çerçevede 2012 yılında Orman ve Su İşleri Bakanlığınca, "Su Kanunu Taslağı" hazırlanmış ve kurum görüşlerine açılmıştır. Bu çalışma, hazırlanan tasarımın AB ile uyum durumunu incelemeyi ve Türkiye'nin müzakere sürecine katkıda bulunmayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: AB, Su Çerçeve Direktifi, Su Kanunu, Türkiye, Değerlendirme

Evaluation of Water Law Under the Scope of EU Water Framework Directive

Abstract

Directive numbered EC/2000/60, entered into force on 22 November 2000 in Europe with the aim of creating a framework for integrated water management, combining the existing directives, introducing the concept of integrated water management. The Water Framework Directive (WFD), brought the river basin management as the new element. A cooperation spirit has been established with this management between different regions, provinces, and countries.

Protection and defense of the idea that water is a public resource to be based on the objectives of the WFD: to prevent aquatic ecosystems and other ecosystems are attached to them further destruction, to improve the aquatic environment, to promote sustainable use of water resources, to reduce ground water pollution. Environmental objectives have been identified by the year 2015 for surface waters, groundwaters and protected areas.

Turkey's EU aspirations and the requirements on water management, need to implement the institutional and legal arrangements. Integrated water management requires inter-agency cooperation

In the 2008 National Programme, under the "Environment" title, and "Sub Priority 27.3.6 Water Management" sub title: "the Directive 2000/60/EC will be transfer to the Turkish Legislation as a "Framework Law on Water", compliance in the EU legislation will be provided after 2011 within the framework of full membership" were written. In this context, "Draft Law on Water" was prepared by the Ministry of Water Affairs and Forestry in 2012 and circulated for opinion of the institutions.

This paper aims to examine compliance of prepared Draft Law with the EU, and contribute to the negotiation process of Turkey.

Keywords: EU, Water Framework Directive, Water Law, Turkey, Evaluation

GİRİŞ

22 Kasım 2000 tarihinde yürürlüğe giren EC/2000/60 Sayılı Direktif, Avrupa çapında entegre su yönetimine bir çerçeve oluşturmak amacıyla var olan direktifleri birleştirmiş, suyun entegre olarak yönetilmesi anlayışını getirmiştir. Su Çerçeve Direktifi (SÇD) nin getirdiği en yeni unsur nehir havzası yönetimidir, bu yönetim ile farklı bölge, il ve ülkeler arası işbirliği anlayışı getirilmiştir[1].

Suyun korunması ve savunulması gereken bir kamu kaynağı olduğu düşüncesini temel alan SÇD'nin hedefleri: Sucul ekosistemler ve bunlara bağlı diğer ekosistemlerin daha fazla tahribatını önlemek; Sucul çevrenin iyileştirilmesini sağlamak; Var olan su kaynaklarının uzun vadeli korunması temel alınarak sürdürülebilir kullanımı teşvik etmek; Yeraltı suyu kirliliğini azaltmaktır. Yüzeysel suları, yeraltı suları ve koruma alanları için 2015 yılına ka-

dar çevresel hedefler belirlenmiştir.

SÇD, her bir nehir havzası için bir Nehir Havzası Yönetim Planı (NHYP) oluşturulmasını gerektirmektedir. Bu NHYP birçok analiz sonucunda ortaya çıkmakta ve 2015'de iyi duruma ulaşmak için alınması gereken önlemleri göstermektedir. SÇD'nin nihai hedefi tüm Avrupa'daki suların ekolojik ve kimyasal açıdan 2015 yılına kadar iyi duruma getirilmesidir.

Türkiye'nin, su yönetimi konusunda AB hedefleri ve gerekliliklerini yerine getirmek için, kurumsal ve yasal düzenlemeleri uygulaması gerekmektedir. Entegre su yönetimi kurumlar arası işbirliği gerektirmektedir.

2007-2013 AB Mevzuat Uyum Programında[2] Çevre Faslında, 2000/60/AT Sayılı Çerçeve Su Direktifi, 2009-2013 yılları arasında çıkarılması öngörülen yasal düzenlemeler arasında yer almaktadır.

2008 Ulusal Programında;
 “Alt Öncelik 27.3.6 Su yönetimi” başlığı altında, 2000/60/AT sayılı Direktifin Türk Müktesebatına “Çerçeve Su Kanunu” olarak aktarılacağı, ilgili AB mevzuatına tam üyelik perspektifi çerçevesinde 2011 yılından sonra uyum sağlanacağı belirtilmiştir[3].

2012 Türkiye İlerleme Raporunda;
 “Yeni Su Kanunu ve nehir havzası yönetimi ile yer altı suları ve içme suyuna ilişkin mevzuatının kabul edilmesiyle birlikte, su kalitesi konusunda iyi düzeyde ilerleme kaydedilmiştir. Nehir havzası koruma eylem planlarının, nehir havzası yönetim planlarına dönüştürülmesine yönelik hazırlıklar devam etmektedir. Ancak, su yönetimine ilişkin kurumsal çerçeve henüz nehir havzası düzeyinde örgütlenmemiştir ve su sektörünün Çevre ve Şehircilik Bakanlığı bünyesinden ayrılmasının ardından, kurumsal koordinasyon konusunda sorunlar yaşanmıştır. Su yönetimi konularında bilimsel tavsiyelerde bulunmak üzere Türkiye Su Enstitüsü kurulmuştur. Su konularıyla ilgili sınır ötesi istişareler ilerlemekle birlikte hâlâ erken bir aşamadadır.”denilmektedir[4].

Bu bakımdan Su Kanunu Tasarısında, AB Su Çerçeve Direktifinin göz önüne alınması gerektiği düşünülmektedir. Hemen üyelik sözkonusu olmasa dahi, ulusal menfaatlerimize uyan bölümlerin dikkate alınması, bir taraftan AB standartlarının yakalanmasını sağlayacak, bir taraftan da tam uyumu kolaylaştıracaktır.

2012 yılında Orman ve Su İşleri Bakanlığınca, bir “Su Kanunu Taslağı” hazırlanmış ve 8 Ekim 2012 tarihinde kurum görüşlerine açılmıştır[5].

Su Çerçeve Direktifi kapsamında “Su Havzalarının Korunması ve Yönetim Planlarının Hazırlanması Hakkında Yönetmelik” 17 Ekim 2012 tarihli 28444 sayılı Resmi Gazete; “Yüzeysel Su Kalitesi Yönetimi Yönetmeliği” 30 Kasım 2012 tarihli, 28483 sayılı Resmi Gazetede yayımlanmıştır. İçme Suyu Elde Edilen veya Elde Edilmesi Planlanan Yüzeysel Suların Kalitesine Dair Yönetmelik 29 Haziran 2012 tarihli ve 28338 sayılı Resmi Gazetede yayımlanmıştır.

Nitekim bu ilerlemeler 2014 yılı İlerleme Raporuna da yansımıştır: “Su kalitesi alanında, nehir havzası koruma eylem planlarının, nehir havzası yönetimi planlarına dönüştürülmesi çalışmaları devam etmektedir. AB müktesebatına uyumun artırılmasını amaçlayan, Yüzeysel Sular ve Yeraltı Sularının İzlenmesine Dair Yönetmelik Şubat ayında kabul edilmiştir. Ulusal Havza Yönetim Stratejisi (2014-2020) kabul edilmiştir”[6].

AB SU ÇERÇEVE DİREKTİFİ

Avrupa Birliği Su Politikası alanında Topluluk Faaliyeti için bir çalışma çerçevesi oluşturmak üzere 23 Ekim 2000 tarihinde Avrupa Parlamentosu ve AB Konseyi tarafından 2000/60/EC Sayılı Direktif kabul edilmiştir.

Bu Direktifin hazırlanmasında Avrupa Topluluğunun Kuruluş Anlaşmasınının 175. maddesi dikkate alınmış; Ekonomik ve Sosyal Komitenin görüşü ve Bölgeler Komitesinin görüşü doğrultusunda, Uzlaşma Komitesince 18 Temmuz 2000 tarihinde onaylanan ortak metnin ışığında hareket edilmiştir. Burada ortaya çıkan en önemli görüş, suyun diğerleri gibi bir ticari ürün olmayıp, tarihsel miras olarak korunması, savunulması ve ele alınması gereken bir miras olduğudur.

1988 yılında Frankfurt’taki Topluluk Su Politikası Bakanlar Seminerinin sonuç kararlarında ekolojik kaliteyi

kapsayan bir Topluluk mevzuatına duyulan gereksinimin altı çizilmiştir. Konsey, 28 Haziran 1999 tarihli kararında Komisyondan Topluluk yer üstü sularında ekolojik kalitenin iyileştirilmesi için teklifler sunmasını istemiştir.

1991 yılında The Hague’de yapılan Yer altı Suyu Bakanlar Semineri Deklarasyonunda tatlı su kalitesinin ve miktarının uzun dönemde bozulmasından kaçınmak için eylem gereksinimi ortaya konmuş ve 2000 yılına kadar uygulanması gereken, tatlı su kaynaklarının sürdürülebilir yönetimi ve korunmasını amaçlayan bir eylem programı için çağrı yapmıştır. Konsey 25 Şubat 1992 ve 20 Şubat 1995 tarihli kararlarında, tatlı suların korunması hakkındaki genel politikanın bir parçası olarak, yer altı suyu için bir eylem programı ve belli tehlikeli maddelerin neden olduğu kirlenmeye karşı yer altı suyunun korunması hakkındaki 17 Aralık 1979 tarih ve 80/68/EEC sayılı Konsey Direktifinin revizyonunu önermiştir.

Topluluk içindeki sular bütün amaçlar için yeterli olacak miktarda iyi kaliteli su talebinde sürekli büyüme yönünde artan bir baskı altındadır. 10 Kasım 1995 tarihinde, Avrupa Çevre Ajansı çevrenin durumunun güncel halini yansıtan “Avrupa Birliğinde Çevre-1995” raporunda Topluluk sularının nicel olduğu kadar nitel anlamda da korunması için eylem gereksinimini teyit etmektedir. 18 Aralık 1995 tarihinde Konsey, diğer hususların yanısıra, Avrupa Birliği içinde sürdürülebilir su politikasının temel prensiplerini oluşturan yeni bir çerçeve çizilmesini gerektiren kararlar almıştır.

9 Eylül 1996 tarihinde Komisyon, Avrupa Parlamentosu ve Konseye yer altı suyunun korunması ve yönetimi için bir entegre eylem programı kararı alma teklifi sunmuştur. 29 Mayıs 1995 tarihinde Komisyon Avrupa Parlamentosuna ve Konseyine göndermek üzere, su kaynaklarının korunması için bu alanların ifa ettiği önemli fonksiyonları kabul eden, bataklık alanların akıllıca kullanımı ve korunması hakkında bir yazışmayı kabul etmiştir.

Entegre bir Topluluk su politikası geliştirmek elzem görülmektedir. Konsey 25 Haziran 1996 tarihinde, Bölgeler Komitesi 19 Eylül 1996 tarihinde, Ekonomik ve Sosyal Komite 26 Eylül 1996 tarihinde ve Avrupa Parlamentosu 23 Ekim 1996 tarihinde Komisyona Avrupa su politikası için bir çerçeve oluşturan bir Konsey Direktifi için teklif hazırlama önerisinde bulunmuşlardır. Anlaşmanın 174. maddesinde belirtildiği şekliyle, Topluluk çevre politikası, çevrenin kalitesinin korunması, muhafazası ve iyileştirilmesi amaçlarının takibine yönelik olacak, doğal kaynakların tedbirli ve rasyonel kullanımına ve önlem alma prensibine ve çevresel zararı bir öncelik olarak kaynağında giderme ve kirlenmenin bedelini ödemesine yönelik önleyici eylem prensiplerine dayalı olacak, Topluluk çevre politikasını hazırlarken mevcut bilimsel ve teknik datayı, Topluluğun çeşitli bölgelerindeki çevresel şartları ve bir bütün olarak Topluluğun ekonomik ve sosyal kalkınmasını ve bölgelerinin dengeli kalkınmasını aynı zamanda (bu alandaki) eylemlerinin ve eylem yapmamanın yararlarını ve bedelini dikkate alacaktır.

Topluluk içinde farklı spesifik çözümler gerektiren farklı şartlar ve gereksinimler vardır. Bu farklılık nehir yatağı çerçevesinde suyun sürdürülebilir kullanımı ve korunmasını sağlamak için önlemler planlanması ve uygulanmasında dikkate alınmalıdır. Kararların suyun etkilendiği ya da kullanıldığı yerlere mümkün olduğu kadar yakın yerlerde alınması gereklidir. Öncelik Üye Devletlerin bölgesel ve yerel şartlara ayarlanmış programlar hazırlanması yoluyla Üye Devletlerin sorumluluğundaki eylemler verilmelidir.

Bu Direktifin başarısı Topluluk, Üye Devlet ve yerel

düzeylerde yakın işbirliği ve tutarlı eyleme ve aynı zamanda kullanıcılar dahil kamuoyunun bilgilendirilmesi, konsültasyonu ve dahil edilmesine bağlıdır. Su tedariki genel kamuoyu yararına bir hizmettir. Suyun korunması ve sürdürülebilir yönetiminin enerji, taşımacılık, tarım, balıkçılık, bölgesel politika ve turizm gibi diğer Topluluk politika alanlarına entegrasyonu gereklidir.

Topluluk su politikası şeffaf, etkili ve tutarlı bir yasal çerçeve gerektirmektedir. Topluluk eylem için ortak prensipler ve genel bir çerçeve sağlamalıdır. Bu Direktif böyle bir çerçeveyi sağlamalı ve Topluluk içinde suyun korunması ve sürdürülebilir kullanımı için, yardımcı olma prensiplerine uygun olarak, uzun vadede, genel prensipler ve yapılar geliştirmelidir. Bu Direktif Topluluk içinde su çevresinin sürdürülmesi ve iyileştirilmesini amaçlamaktadır. Bu amaç temelde ilgili suların kalitesine ilişkindir. Miktarın kontrolü iyi su kalitesinin korunmasında yardımcı bir unsurdur ve bu nedenle, iyi kalitenin sağlanması amacıyla hizmet eden, miktar konusundaki önlemler de oluşturulması gerektiği düşünülmüştür.

Bir yer altı su kütlesinin nicel statüsü yerüstü suyunun ve bu yer altı suyu kütlesiyle ilişkili karasal eko sistemlerinin ekolojik kalitesi üzerinde etkiye sahip olabilir. Topluluk ve Üye Devletler deniz sularının kirlenmeden korunmasında önemli yükümlülükler içeren çeşitli uluslararası sözleşmelere, özellikle 9 Nisan 1992 tarihinde Helsinki'de imzalanan ve 94/157/EEC sayılı Konsey kararıyla onaylanan Baltık Denizi Çevresinin Korunması Hakkında Sözleşme; 22 Eylül 1992 tarihinde Paris'te imzalanan ve 98/249/EEC sayılı Konsey Kararıyla onaylanan Kuzeydoğu Atlantik Deniz Çevresinin Korunması Hakkında Sözleşme; 16 Şubat 1976 tarihinde Barcelona'da imzalanan ve 77/585/EEC sayılı Konsey Kararı ile onaylanan Akdeniz'in Kirlenmeye Karşı Korunması Sözleşmesi ve bu Sözleşmenin 17 Mayıs 1980 tarihinde Atina'da imzalanan ve 83/101/EEC sayılı Konsey Kararı ile onaylanan Akdeniz'in Karasal Tabanlı Kaynaklardan Gelen Kirlenmeye Karşı Korunması hakkındaki Protokolü'ne taraftırlar. Bu Direktifin Topluluk ve Üye Devletlerin bu yükümlülüklerini yerine getirmelerine olanak sağlamaya yönelik bir katkı yapması amaçlanmıştır.

Bu Direktif aynı zamanda tehlikeli maddelerin suya emisyonunu aşamalı olarak azaltmaya katkıda bulunmaktadır. Üye Devletlerin Topluluk sularının korunmasını nitelik ve nicelik bakımından geliştirme, sürdürülebilir su kullanımını teşvik etme, sınırları aşan su sorunlarının kontrolüne katkıda bulunma, su ekosistemlerini ve karasal eko sistemlerini ve bunlara doğrudan bağlı bulunan bataklık bölgeleri korumak ve Topluluk sularının potansiyel kullanıcılarını korumak ve geliştirmek amaçlı çabalarını koordine etmek için ortak prensipler gerektiği düşünülmüştür.

İyi su kalitesi halk için içme suyu tedarikini güvenceye almaya katkıda bulunacaktır. Suyun nitelik bakımından ve çevresel koruma maksadıyla ilgili olması halinde, nicelik bakımından statüsünün ortak tanımlarının yapılması, yer üstü ve yer altı suyunun iyi statüsünün Topluluğun her yerinde gerçekleştirilmesi ve suların statüsünün bozulmasını Topluluk düzeyinde önlemek için çevresel objektifler oluşturulması ihtiyacı bulunmaktadır.

Bu Direktifin nihai amacı; öncelikli tehlikeli maddelerin yok edilmesini sağlamak ve deniz çevresinde doğal olarak ortaya çıkan maddeler için orijinal değerlere yakın konsantrasyonları gerçekleştirmeye katkıda bulunmaktır. Prensip olarak yerüstü suları ve yer altı suları yenilenebilir doğal kaynaklardır; özellikle yer altı suyunun iyi statüsünün

sağlanması görevi erken harekete geçmeyi ve koruyucu önlemlerin, suyun oluşumu ve yenilenmesindeki doğal süreye bağlı olarak, istikrarlı uzun dönem planlamasını gerektirmektedir. İyileştirme için gerekli bu süre yer altı suyunun iyi statüsünün sağlanması ve yer altı suyunun herhangi bir kirlenici konsantrasyonundaki önemli ve sürekli yukarıya doğru trendin geri çevrilmesini dikkate alınmalıdır.

Bir su kütlesinin insan faaliyetinden ya da iyi statüsünün gerçekleştirilmesi için uygulanabilir olmayan ve makul sayılmayacak kadar pahalı olan doğal şartlardan etkilendiği hallerde, uygun, açık ve şeffaf kriterlere dayalı olarak daha esnek çevresel objektifler belirlenebilir ve suların statüsünün daha fazla bozulmasını önlemek için gerekli uygulanabilir bütün önlemler alınmalıdır.

Daha fazla bozulmayı önlemek ya da daha iyi statüyü spesifik şartlar altında sağlamak şartından muaf tutulmak için nedenler bulunabilir. Eğer bu uyamama, öngörülemeyen ya da istisnai durumların, özellikle seller ve kuraklıkların sonucu ise ya da üstün kamu menfaatleri nedeniyle, ya da yerüstü su kütlesinin fiziksel özelliklerinde yeni değişiklikler ya da yer altı suyu kütlesinin düzeyinde değişiklikler sonucuya, su kütlesinin statüsü üzerindeki ters etkiyi yumuşatacak bütün uygulanabilir önlemler alınacaktır. İyi su statüsünün gerçekleştirilmesi amacı her bir nehir yatağı için takip edilmeli, böylece aynı ekolojik, hidrolojik ve hidrojelolojik sistemlere ait yerüstü ve yer altı sularına ilişkin önlemler koordine edilmelidir.

Topluluk sınırlarını aşan nehir yatakları için, Üye Devletler ilgili üye olmayan Devletlerle uygun koordinasyonu sağlamaya çaba göstereceklerdir. Bu Direktif su koruma ve yönetimi hakkındaki uluslararası sözleşmelerden, özellikle Sınır aşan su yolları ve uluslararası göllerin korunması ve kullanımı hakkında 95/308/EC1 sayılı Konsey Kararıyla onaylanan, Birleşmiş Milletler Sözleşmesinden doğan Topluluk yükümlülüklerinin uygulanmasına katkıda bulunacaktır.

Bir nehir yatağının özelliklerini ve insan faaliyetlerinin etkilerinin analizini ve aynı zamanda su kullanımının ekonomik bir analizini yapmak gereklidir. Su statüsünün gelişimi Üye Devletler tarafından Topluluk genelinde sistematik ve kıyaslanabilir bir tabana dayalı olarak izlenmelidir. Bu bilgiler Üye Devletlere bu Direktif altında oluşturulan objektifleri gerçekleştirmeyi amaçlayan önlem programları geliştirmeleri için sağlıklı bir temel sağlamak için gereklidir.

Üye Devletler tarafından önlemler programının parçası olarak ekonomik enstrümanların kullanılması uygun olabilir. Su çevresi üzerine verdiği zararlar ya da olumsuz etkiyle bağlantılı çevresel ve kaynak masrafları dahil, su hizmetlerinin masraflarının karşılanması prensibi, özellikle kirlenme öder prensibine uygun olarak dikkate alınmalıdır. Bu amaçla nehir yatağı bölgesinde su için uzun dönem arz ve talep tahminlerine dayalı su hizmetleri ekonomik analizi gerekli olacaktır.

Kirlenmenin önlenmesi ve kontrolü bakımından, Topluluk su politikası kirlenmenin emisyon sınır değerleri ve çevresel kalite standartları oluşturmak suretiyle kaynaktan kontrolünü kullanan kombine bir yaklaşıma dayalı olması, su miktarı açısından, etkilenen su sistemlerinin çevresel sürdürülebilirliğini sağlamak için temin ve toplamanın kontrolüne yönelik genel prensipler konulması hedeflenmiştir.

Üye Devletler öncelikli maddeler tarafından suyun kirlenmesinin ortadan kaldırılması ve aksi halde Üye Devletlerin yerüstü suyu kütleleri için belirlenen hedefleri gerçekleştirmelerini önleyecek diğer maddelerin neden olduğu kirlenmenin aşamalı olarak azaltılmasına yönelik

önlemleri yürürlüğe koymalıdır.

Su kullanıcıları dahil genel kamuoyunun nehir havzası yönetim planlarının yapılması ve güncelleştirilmesine katılımını sağlamak için, planlanan önlemler hakkında düzenli bilgi sağlamak ve bunların uygulanmalarında sağlanan gelişmeler hakkında gerekli önlemlerin kabulü hakkında nihai kararların alınmasından önce genel kamu oyunun dahil edilmesi görüşüyle rapor yayınlamak gereklidir.

Topluluk içinde bu Direktifin bir parçası olarak tutarlı bir yaklaşım sağlamak için teknik şartlar belirlenmelidir. Su statüsünün değerlendirilmesi için kriterler belirlenmesi ileri doğru atılmış önemli bir adımdır. Belli teknik unsurların teknik gelişmeye adaptasyonu ve izleme, örnek alma ve analiz metodlarının standardizasyonunun usul komitesi tarafından yürürlüğe konulması gereklidir. Nehir havza bölgelerinin karakterizesi ve su statüsünün değerlendirilmesi için kriterlerin gerçek bir anlayış ve tutarlı bir şekilde uygulanmasını teşvik etmek için, Komisyon bu kriterlerin uygulanması hakkında kılavuz yürürlüğe koyabilir.

Suların korunması için mevcut çevre mevzuatının tam olarak uygulanması ve infazı garanti edilmelidir. Bu Direktifin uygulanmasına ilişkin düzenlemelerin Topluluğun genelinde düzenli olarak uygulanmasını Üye Devletlerin mevzuatında uygun cezalar getirilmesi suretiyle sağlamak gereklidir. Bu cezalar etkili, orantılı ve caydırıcı olmalıdır.

Komisyon belirli aralıklarla Su Çerçeve Direktifi'nin uygulanmasındaki ilerlemeleri değerlendirmek ve kendi değerlendirme sonuçları hakkında Avrupa Parlamentosu, Konsey ve kamuoyunu bilgilendirmek zorundadır. Bu çerçevede uygulamanın 1. aşaması hakkında ilk uygulama raporunu 22 Mart 2007'de, yönetim ağları hakkında 2. uygulama raporunu 1 Nisan 2009'da, Nehir Havzası Yönetim Planları hakkındaki 3. uygulama raporu'nu da Kasım 2012'de yayımlamıştır[7].

14.11.2012 tarihinde kabul edilen Üçüncü Uygulama Raporu, aşağıdaki belgelerden oluşmaktadır:

-Komisyon Görüşü: Su Çerçeve Direktifinin uygulanması konusunda Konseye ve Avrupa Parlamentosu'na sunulan rapor (COM (2012) 14.11.2012 670),

-Avrupa Bakışı, -AB Üye Devletleri ve Norveç'teki uygulamalara ilişkin değerlendirmeler.

İlk planın hazırlanabilmesi için büyük bir çaba harcanmış ve suyun durumu ile ilgili bilgi birikimi önemli oranda iyileştirilmiştir. Ancak Komisyon'un değerlendirmelerine göre, 2015, 2021 ve 2027 planlama dönemlerindeki hedeflere ulaşılabilmesi için daha fazla çaba harcanması gerekmektedir. İlk planın değerlendirmesi, 2015 hedeflerine ulaşılmasının zor olduğunu göstermiştir.

Su Çerçeve Direktifi'nin 18.4. maddesi uyarınca Komisyonun, 2015 yılında, bu Direktifin uygulanmasına ilişkin, Avrupa Parlamentosu ve Konsey'e bir ara rapor sunması gerekmektedir. Bu rapor, Üye Devletler tarafından planlanan Nehir Havzası Yönetim Planları Tedbirler Programlarının uygulanmasındaki ilerlemeleri gözden geçirmelidir. 22/12/2015 tarihinde sunulması planlanan Ara Rapor, Üye Devletler tarafından sunulan raporların analizine dayalı olarak Nehir Havzası Yönetim Planlarının güncellenmesi ve Programların geliştirilmesi için önerilerde bulunulmasını sağlayacaktır.

9 Mart 2015'te kabul edilen 4. SÇD uygulama raporu aşağıdaki belgelerden oluşmaktadır[8]:

-Komisyon Görüşü: Su Çerçeve Direktifi ve Taşkın Direktifi çerçevesinde, 'iyi bir durum' yönünde alınan önlemler ve sel risklerini azaltmak için alınan tedbirler

(Komisyon, Üye Devletler tarafından alınan önlemler ve uygulamaları, hedeflere ulaşma bakımından yetersiz bulunmaktadır),

-Avrupa Bakışı: SÇD Tedbir Programları ve Taşkın Direktifi hakkında,

-Komisyon Çalışma Belgeleri: Nehir Havza Yönetim Planlarının değerlendirmeleri (Belçika, Yunanistan, İspanya, Portekiz ve Hırvatistan),

-Üye Devletlerdeki SÇD Program tedbirleri hakkında detaylı değerlendirmeler.

SU KANUNU TASARISI ve AB MEVZUATINA UYUM DURUMU

Orman ve Su İşleri Bakanlığınca hazırlanan Su Kanunu Taslağının amacı Madde 1'de şu şekilde belirtilmiştir;

"(1) Bu Kanunun maksadı, su kaynaklarının sürdürülebilir şekilde korunması, kullanılması, iyileştirilmesi, geliştirilmesi, su ile ilgili bilgilerin toplanması, izlenmesi, havza esasında inceleme ve planlamalarının hazırlanması, kullanım önceliklerinin belirlenerek tahsislerinin tek merciden yapılması, su yönetiminde etkinlik ve katılımın geliştirilmesini sağlamaktır.

(2) Bu Kanun, jeotermal sular ve denizler hariç, kıyı suları dâhil olmak üzere yüzeysel, yeraltı su kaynakları ile alakalı bütün hususları ve doğal mineralli suların tahsisi ile tahsise dair denetim hususlarını kapsar."

AB Su Çerçeve Direktifi, Madde 1, Amaç başlığında: *"bu Direktifin amacı, iç yerüstü sularının, geçiş sularının, kıyı sularının ve yer altı sularının korunması için (aşağıdaki işlevleri gören) bir çerçeve oluşturmaktır"* denmektedir. Bu işlevler;

"(a) Su ekosistemlerinin ve, su gereksinimlerine ilişkin olarak, karasal eko sistemlerinin ve su ekosistemlerine doğrudan bağımlı olan bataklık alanlarının statüsünün daha fazla bozulmasını önleyen ve koruyan ve genişleten,

(b) Mevcut su kaynaklarının uzun dönem korunmasına dayalı sürdürülebilir su kullanımını teşvik eden,

(c) Su çevresinin, diğer hususların yanı sıra, öncelikli maddelerin boşaltımları, emisyonları ve kayıplarının aşamalı olarak azaltılması ve öncelikli tehlikeli maddelerin boşaltımları, emisyonları ve kayıplarının durdurulması ya da aşamalı olarak ortadan kaldırılması için spesifik önlemler aracılığıyla, genişletilmiş korunma ve iyileştirilmesini amaçlayan,

(d) Yer altı sularının kirlenmesinin zaman içinde azaltılmasını sağlayan ve daha fazla kirlenmesini önleyen, ve

(e) Sellerin ve kuraklıkların etkilerinin yumuşatılmasına katkıda bulunan ve böylece şunlara katkıda bulunan,

- sürdürülebilir, dengeli ve eşit su kullanımı için gerekli miktarda iyi kalite yerüstü ve yer altı suyu tedariki tevzii,

- yer altı suyunun kirlenmesinde önemli azalma,

- bölgesel ve deniz sularının korunması, ve

- Topluluk eylemi yoluyla deniz çevresinin kirlenmesinin önlenmesi ve yok edilmesini amaçlayanlar, öncelikli tehlikeli maddelerin boşaltımları, emisyonları ve kayıplarının durdurulması ya da aşamalı olarak ortadan kaldırılmasını, deniz çevresinde doğal olarak ortaya çıkan maddeler

için orijinal değerlerine yakın ve insan eliyle üretilen sentetik maddeler için sifıra yakın konsantrasyonların gerçekleştirilmesi nihai amacıyla amaçlayanlar dahil, ilgili uluslar arası anlaşmaların amaçlarının gerçekleştirilmesi" olarak sıralanmıştır.

Bu iki amaç maddesi karşılaştırıldığında, Türk Kanun Tasarısının oldukça genel kapsamlı olduğu görülmektedir.

AB Su Çerçeve Direktifinde olup da, Su Kanunu Tasarısında bulunmayan aşağıdaki hususların Kanun'a dercedilmesinde fayda görülmektedir;

Madde 4 , "Çevresel Objektifler" başlığı altında : "Nehir havzası yönetim planlarında belirlenen önlem programlarının işler hale getirilmesi için,

(a) Yer üstü suları için, bütün yerüstü suyu kütlelerinin statülerinin bozulmalarını önlemek için, Üye Devletler'in, bu Direktifin yürürlüğe girmesinden itibaren **en geç 15 yıl içinde iyi yerüstü suyu statüsünü** gerçekleştirme amacıyla, yapay ve ağır biçimde değiştirilmiş su kütleleri bakımından bütün yerüstü suyu kütlelerini koruyacak, geliştirecek ve restore edecektir; Üye Devletler, bu Direktifin yürürlüğe girmesinden itibaren en geç 15 yıl içinde, iyi ekolojik potansiyel ve iyi yerüstü suyu kimyasal statüsünü gerçekleştirmek amacıyla, bütün yapay ve ağır şekilde değiştirilmiş su kütlelerini koruyacak, geliştirecek ve restore edecektir.

(b) Yer altı suları için, Üye Devletler kirleticilerin yer altı suyuna verilmesinin önlenmesi ya da sınırlandırılması için ve bütün yer altı suyu kütlelerinin statülerinin bozulmasını önlemek için, gerekli önlemleri uygulayacaklar, bu Direktifin yürürlüğe girmesinden itibaren **en geç 15 yıl içinde, iyi yer altı suyu statüsünün** gerçekleştirilmesi amacıyla, bütün yer altı suyu kütlelerini koruyacak, genişletecek ve restore edecek, yer altı suyundan alımlarla yeniden doldurular arasında bir denge kuracaklar, yer altı suyunun kirlenmesini aşamalı olarak azaltmak amacıyla insan aktivitesinin etkisinden kaynaklanan herhangi bir kirlenici konsantrasyonundaki önemli ve süregelen yukarı doğru artış trendinin tersine döndürülmesi için gerekli önlemleri uygulayacaklardır.

(c) Korunmuş alanlar için, Üye Devletler, bu Direktifin yürürlüğe girmesinden itibaren **15 yıl içinde**, bireysel korunmuş alanların oluşturulmasına ilişkin Topluluk mevzuatında aksinin belirtilmiş olması hali hariç, standartlar ve objektiflere uyumu gerçekleştireceklerdir."

Bizim Kanunumuzda burada sözü edilen süreler bulunmamaktadır. Suyun kalitesinin iyileştirilmesi için belli hedefler de konulmamıştır.

"4. 1. paragrafta belirlenen nihai tarihler, etkilenen su kütlesinin statüsünde daha ileri bozulmalar olmaması kaydıyla, aşağıdaki şartların tamamı yerine getirildiğinde, su kütleleri için objektiflerin aşamalı gerçekleştirilmesi amaçlarıyla uzatılabilir:

(a) Üye Devletlerin sözkonusu paragrafta belirlenen takvim içinde su kütlelerinin statüsündeki gerekli bütün iyileştirmelerin, aşağıdaki nedenlerin en azından birisinden dolayı, makul olarak gerçekleştirilemeyeceğini kararlaştırmaları:

(i) Teknik uygulanabilirlik nedeniyle istenen büyüklükteki iyileştirmelerin yalnızca verilen süreyi aşan aşamalar içinde gerçekleştirilebilmesi;

(ii) İyileştirmelerin verilen süre içinde gerçekleştirilmesinin orantısız biçimde pahalı olması;

(iii) Doğal şartların su kütlesinin statüsünde zamanında iyileştirmeye izin vermemesi.

(b) Nihai tarihin uzatılması ve bunun nedenleri 13. madde uyarınca gerekli görülen nehir havzası yönetim planlarında özellikle belirtilecek ve açıklanacaktır.

(c) Uzatmalar, bu dönem içinde objektiflerin gerçekleştirilmesine doğal şartların izin vermediği durumlar hariç, nehir havza yönetim planının maksimum iki güncelleştirilmesiyle sınırlı olacaktır.

(d) 11. madde uyarınca gerekli görülen, su kütlelerinin istenen statüye uzatılan süre içinde aşamalı olarak taşınmasını gerekli kıldığı tasarlanan bütün önlemlerin bir özeti, bu önlemlere işlerlik kazandırılmasında belirgin gecikmenin nedenleri ve bunların uygulanması beklenen takvim nehir havzası yönetim planında belirlenecektir. Bu önlemlerin uygulanmalarının bir gözden geçirmesi ve ilave önlemlerin özeti, nehir havzası yönetim planı güncelleştirmelerine dahil edilecektir."

Burada sözü edilen süre uzatımı şartları Türkiye'nin de arkasına sığınabileceği, uygulamada zorluklarla karşılaşabileceği bir alandır. Bu bakımdan sözkonusu süreler Kanun'a dercedilmelidir. Süre uzatımı şartları da aynen alınır, hem uyum sağlanmış olur, hem de uygulamada karşılaşılabilecek zorluklar dikkate alındığında uygulamada esneklik sağlanmış olur.

"6. Su kütlelerinin statüsündeki geçici bozulma, eğer istisnai olan ya da makul olarak öngörülemeyecek doğal nedenli olayların ya da mücbir sebeplerin özellikle seller ve uzun süreli kuraklıkların sonucu ise, ya da makul olarak öngörülemeyecek kazalara bağlı durumların sonucu ise, aşağıdaki bütün şartların yerine getirilmesi halinde, bu Direktif şartlarının ihlalini oluşturmayacaktır."

Su Kanunu Tasarısı 7.Madde (2).bend bu hususu kapsamaktadır.

"7. Üye Devletler şu hallerde bu Direktif ihlal etmiş sayılmayacaklardır:

- İyi yer altı suyu statüsünü, iyi ekolojik statüyü ya da ilgili olan yerlerde iyi ekolojik potansiyeli gerçekleştirmeye ya da yerüstü suyu ya da yer altı su kütlesinin statüsündeki bozulmaları önlemede başarısız olmalarının, yerüstü su kütlesinin fiziksel özelliklerindeki yeni değişikliklerin ya da yer altı su kütlesi düzeylerindeki değişikliklerin sonucu olması, ya da

- Yerüstü su kütlesinin yüksek statüden iyi statüye düşmesini önlemede başarısız olmalarının yeni sürdürülebilir insani kalkınma aktivitelerinin sonucu olması,

Bu durumda :

(a) Su kütlesinin statüsü üzerindeki ters etkileri yumuşatmak için bütün pratik adımlar atılacak,

(b) Bu küçük değişiklikler ve değiştirmelerin nedenleri nehir havzası yönetim planlarında özellikle belirtilecek ve açıklanacak ve objektifler her altı yılda bir gözden geçirilecektir."

Burada da bir esneklik söz konusudur. Bu esneklik Türkiye'nin de yararına olacaktır.

"Madde 5, Nehir Havzası Bölgesinin Özellikleri, İnsani Aktivitelerin Çevresel Etkisinin Gözden Geçirilmesi ve Su Kullanımının Ekonomik Analizi başlığı altında, Her bir Üye Devletin, her bir nehir havzası bölgesi için, ya da bir uluslar arası nehir havzası bölgesinin kendi topraklarında kalan kısmı için, Özelliklerinin analizi, İnsani faaliyetlerin yerüstü suları ve yer altı sularının statüsü üzerindeki etkisinin gözden geçirilmesi, ve Su kullanımının ekonomik analizinin belirlenen teknik şartlara göre gerçekleştirilmesini ve (bunların) en geç bu Direktifin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren dört yıl içinde tamamlanmasını öngörmektedir. Burada sözü edilen analizler ve gözden geçirmeler en geç bu Direktifin yürürlüğe girmesinden itibaren 13 yıl sonra ve ondan sonra her altı yılda bir gözden geçirilecek ve gerek görülürse güncelleştirilecektir."

Su Kanunu "MADDE 6-(1) Bakanlıkça, su kaynaklarının miktar ve kalite açısından mevcut ve gelecekteki durumu dikkate alınarak; sosyal, ekonomik ve ekolojik ihtiyaçları karşılayacak bir Ulusal Su Planı hazırlanır" denmektedir. Burada sözü edilen ekonomik ihtiyaç, su kullanımının ekonomik analizini tam olarak karşılamamaktadır. Ekonomik analiz yaptırmanın bizim için de önümüzü görme imkanı sağlaması bakımından faydalı olacağı düşünülmektedir. Hatta bu konuyu askıda bırakmamak üzere, AB'nde olduğu gibi belli bir süre konmasında da fayda vardır.

"Madde 6, Korunan Alanlar Kütüğü başlığı altında, Üye Devletler; yerüstü ve yer altı sularının ve doğrudan suya bağımlı doğal ortamların ve türlerin korunmasına ilişkin özel Topluluk mevzuatı altında özel koruma gerektiren olarak sınıflandırılan her bir nehir havzası bölgesinde yer alan bütün alanların bir kütüğü ya da kütüklerinin oluşturulmasını sağlayacaktır. Üye Devletler bu kütüğün, en geç bu Direktifin yürürlüğe girmesinden itibaren dört yıl içinde tamamlanmasını sağlayacaklardır."

Böyle bir kütüğün oluşturulması AB'ne tam üyelikten sonra zorunlu olacaktır. Bu bakımdan üyeliği beklemeden gerekli hazırlıklara başlanmasında fayda vardır. Her ne kadar DSİ'nin belli bir veri tabanı varsa da, bunların AB ile uyumlu hale getirilmesi gerekmektedir. Korunan Alanlar Kütüğü oluşturmanın, AB'ye üye olunmasa da, Ülkemiz için faydalı olacağı düşünülmektedir.

"Madde 8, Yerüstü Suyu Statüsünün, Yer altı Suyu Statüsünün ve Korunan Alanların İzlenmesi başlığı altında, Üye Devletler; her bir nehir havzası bölgesi içinde su kalitesinin tutarlı ve kapsamlı bir genel görünüşünü elde etmek için su statüsünün izlenmesi amacıyla programlar hazırlanmasını sağlayacaklardır. Bu programlar yer üstü suları için: ekolojik ve kimyasal statü ve ekolojik potansiyel için ilgili olduğu ölçüde miktarı ve akış düzeyi ya da oranını, Ekolojik ve kimyasal statü ve ekolojik potansiyelini, yer altı suları için kimyasal ve nicel statünün izlenmesini kapsayacak, bu programlar, ilgili mevzuatta aksi yönde hüküm bulunmadıkça, en geç bu Direktifin yürürlüğe giriş tarihinden itibaren altı yıl içinde işler hale getirilecektir."

Su Kanunu Taslağı Madde-7 (a)'da belirtilen "Havza Yönetim Planı" bu ihtiyacı kısmen karşılamaktadır, ancak bunun için de bir süre söz konusu değildir.

"Madde 10, Noktasal ve Yaygın Kaynaklar için Kombine Yaklaşım başlığı altında, Üye Devletler yerüstü sularına yapılan bütün boşaltımların bu Maddede yer alan kombine yaklaşıma uygun olarak kontrol edilmesini sağlayacaklar; bu Direktifin yürürlüğe girmesi tarihinden itibaren 12 yıl içinde; mevcut en iyi tekniklere dayalı emisyon kontrolleri, ya da ilgili emisyon sınır değerleri, ya da yaygın etkilerin bulunması halinde, uygun olması halinde, en iyi çevresel uygulamalar dahil kontrolleri işler hale getireceklerdir."

Devletler arası işbirliğini gerekli kılmaktadır. Türkiye şimdiden bu işbirliğine hazır olmalıdır.

"Madde 11, Önlemler Programı başlığı altında, Her bir Üye Devlet, her bir nehir havzası bölgesi için ya da bir uluslararası nehir havzası bölgesinin kendi topraklarında kalan bölümü için, bir önlemler programı hazırlanmasını sağlayacaklardır. Bu önlemler programları ulusal düzeyde yürürlüğe konulan mevzuattan doğan ve bir Üye Devletin topraklarının tamamını kapsayan önlemlere atıfta bulunabilir.

Üye Devletler jeotermal amaçlarla kullanılan suyun aynı kaynağa yeniden enjeksiyonuna izin verebilirler.

Üye Devletler ayrıca şartlarını belirleyerek, bu boşaltımların o yer altı suyu kütleli için oluşturulan çevresel

objektiflerin gerçekleştirilmesinden taviz verilmesini gerektirmemesi kaydıyla, şunlara izin verebilirler:

- Hidrokarbonların incelenmesi operasyonlarından ya da madencilik faaliyetlerinden çıkan maddeleri içeren suların ya da teknik nedenlerden dolayı suların, hidrokarbonların ya da diğer maddelerin çıkarıldığı jeolojik formasyonlara ya da doğal nedenlerle daimi olarak başka amaçlara uygun olmayan jeolojik formasyonlara enjeksiyonu. Bu gibi enjeksiyonlar yukarıdaki faaliyetlerden çıkan maddelerden başka maddeler içermeyecektir;

- Madenlerden ve taş ocaklarından ya da inşaat veya sivil mühendislik çalışmalarının sürdürülmesiyle ilgili olarak pompalanan yer altı suyunun yeniden enjeksiyonu,

- Doğal gaz ya da likit petrol gazının (LPG) depolama amacıyla doğal nedenlerle daimi olarak başka amaçlara uygun olmayan jeolojik formasyonlara enjeksiyonu.

- Doğal gaz ya da likit petrol gazının (LPG) depolama amacıyla gaz tedarikinin güvenliği bakımından üstün bir gereksinimin bulunduğu hallerde ve herhangi bir alıcı yer altı suyunun kalitesinde mevcut ya da gelecekteki bozulma tehlikesini önlemek için diğer jeolojik formasyonlara enjeksiyonu,

- Yeryüzünün üstüne ya da içine, yer altı suyuyla temas edecek şekilde, inşaat, sivil mühendislik ve yapım işleri ve benzeri faaliyetler.

Önlemler programları en geç bu Direktifin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren dokuz yıl içinde hazırlanacak ve bütün önlemler (bu Direktifin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren) 12 yıl içinde işler hale getirilecektir."

Su Kanunu Taslağında yer alan Havza Yönetim Planı, AB gerekliliklerinin bir kısmını karşılamaktadır. AB mevzuatında yer alan, jeotermal amaçlarla kullanılan suyun enjeksiyonuna izin verilmesi, Su Kanunu Taslağında da yer almakta, ancak diğer hususlar yer almamaktadır. Bu çalışmalar için de, diğer konularda olduğu gibi, herhangi bir süre öngörülmemiştir.

"Madde 14, Kamuoyunun Bilgilendirilmesi ve Konsültasyonu başlığı altında, Üye Devletler bu Direktifin uygulanmasına, özellikle nehir havzası yönetim planlarının hazırlanması, gözden geçirilmesi ve güncelleştirilmesine bütün ilgili tarafların aktif biçimde dahil olmasını teşvik edeceklerdir. Üye Devletler; her bir nehir havzası bölgesi için, planın hazırlanması için bir çalışma takvimi ve iş programını, alınacak konsültasyon önlemlerine ilişkin bir açıklamayla birlikte, en azından planın ilgili bulunduğu dönemin başlangıcından üç yıl önce, nehir havzasında belirlenen önemli su yönetimi konularının ara dönem genel değerlendirmesini, en azından planın ilgili bulunduğu dönemin başlangıcından iki yıl önce, Nehir havzası yönetim planının taslak kopyalarını, en azından planın ilgili bulunduğu dönemin başlangıcından bir yıl önce yayınlacaklar ve kullanıcılar dahil kamuoyunun yorumuna sunacaklardır. Talep halinde, taslak nehir havzası planının geliştirilmesinde kullanılan arka plan belgelere ve bilgilere ulaşma olanağı sağlanmalıdır."

Böylesine detaylı bir bilgilendirme ve konsültasyon Su Kanunu Taslağında yer almamaktadır. Bütün ilgili tarafların aktif biçimde karar sürecine dahil olması, alınan kararların uygulanabilirliğini artıracak ve konunun sahiplenilmesini sağlayacaktır. Ayrıca arka plan bilgi ve belgelere isteyen herkesin ulaşabilmesi de şeffaflığı artıran önemli bir faktördür.

Ayrıca Su Kanunu Tasarısında;
Madde 4-(3)'te belirtilen “ilgili kurum ve kuruluşlar”,
Madde 10-(3)'te belirtilen “ilgili idareler”,
Madde 10-(4)'te belirtilen “ilgili idare” ve “gerekli yaptırımlar” açıklanmalıdır.

Madde 13-(7) 3. satırda virgülden sonra, “kuraklık durumuna göre” ifadesinin eklenmesinin, su tahsislerinin rastgele yapılmayacağını belirtmek açısından faydalı olacağı düşünülmektedir.

Madde 20'de belirtilen işbirliğinin sadece projelerle sınırlı olmaması gerektiği düşünülmektedir.

SONUÇ

Bu iki mevzuat karşılaştırıldığında Türk Kanun Tasarısının oldukça genel kapsamlı olduğu ve AB'ndeki bazı detayları içermediği görülmektedir. Su Kanunu Tasarısının daha çok tahsise yönelik olduğu, AB gerekliliklerini tam olarak karşılamadığı ortadadır. Ancak Türkiye'nin henüz tam üyelik aşamasında olmadığı düşünüldüğünde, mevcut Tasarı birkaç ilave ile Üyelik tarihine kadar Türkiye'nin uyumunu kolaylaştıracaktır. Üyelik tarihinde AB Müktesebatının aynen kabul edilmesi gerektiğinden, Tasarı üzerinde ilave değişiklikler gerekecektir. AB Hukuk sisteminde Direktifler, Üye Devletlerde doğrudan geçerli olmayıp, iç hukuka aktarılması gerekmektedir. Bu aktarım sırasında genel prensipler aynen aktarılmalıdır, detaylar Üye Devletlerin ihtiyaçlarına göre değişiklik gösterebilmektedir. Esas ruhun kaçırılmaması bakımından yeni Üye Devletler, Direktifleri aynen aktarmayı tercih etmektedirler.

Uyumu kolaylaştırmak bakımından uygulanması mümkün olan ve yüksek maliyet gerektirmeyen unsurların şimdiden Tasarıya dercedilmesi, tam üyelik aşamasında yapılması gerekli iş ve işlemleri bir ölçüde azaltabilecektir. Bu da yapılacak ekonomik analizlerle ortaya konabileceklerdir. Uyum konusunda kesinlikle sıkıntılarla karşılaşılacağı düşünülen konularda, şimdiden AB'deki gibi düzenleyici etki analizleri yapılarak veya yaptırılarak muafiyet veya uyum için süre istenilecek konular ve ne kadar süre istenileceğine ilişkin taleplerimiz netleştirilmeli ve gerekçelendirilmelidir.

KAYNAKLAR

- [1] <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32000L0060>, 11.2.2015.
- [2] <http://abgs.gov.tr/files/cevrefaslidokumanlar/abcevremuktesebatinauyumcalimalari.pdf>, 10.5.2015.
- [3] http://www.abgs.gov.tr/files/UlusalProgram_2008/Tr/doc/iv_27_cevre, 10.5.2015.
- [4] http://www.abgs.gov.tr/files/2012_ilerleme_raporu_02_01_13
- [5] http://suyonetimi.ormansu.gov.tr/AnaSayfa/su_kanunu_taslagi_5_10_2012
- [6] http://www.ab.gov.tr/files/ilerlemeRaporlariTR/2014_ilerleme_raporu_tr.pdf, 10.6.2015.
- [7] Lex.europa.eu/LexUriServ.do?uri=COM:2012:0670:FIN:EN:HTML, 12.3.2015.
- [8] http://ec.europa.eu/environment/water/water-framework/impl_reports.htm#fourth, 15.10.2015.